

bemærke, at jeg ventede meget snart at kunne lade ombesøge en Beretning desangaaende. Det lykkedes ikke den Commission, som i den Anledning blev nedsat, at komme til noget sælles Resultat; der blev afgivet lutter separate Vota. Sagen har senere været Gjenstand for Forhandling med Finansministeriet; men dette har ikke kunnet tiltræde de Forslag, som Substitutionsministeriet, støttet paa Commissionens Forhandlinger, havde fremsat. Sagen vil imidlertid, som alt bemærket, vistnok meget snart kunne blive Gjenstand for Meddelelse. Særligt skal jeg bringe i Erindring, at den egentlige Forhandling først skal foregaae for Altinget, der vil samles iaar, en Omstændighed, der tillige ikke kan undgaae at have Indflydelse paa den Sum, der iaar behøves til Island, ligesom isærligt den ærede Taler vistnok ikke vil have overseet, at der i det Hele ikke er saa lidet Forskjel mellem Udgifterne for iaar og ifjor.

Bloug: Jeg kan rigtignok ikke indse, hvilke finansielle Principer der berøres enten af Marmor Kirken eller af Tilsluddet til Bønderhøiskolerne; men da det første af disse Spørgsmaal er bragt paa Bane ved denne Forhandling, skal jeg dog, med Hensyn til de Ytringer, vi hørte af den ærede første Landsthingsmand for 10de Kreds (Rehmann), tillade mig at bemærke, at jeg ikke tror paa, at nogen forstandig Benyttelse af denne Bygning er mulig, uagtet jeg vel har seet nogle og ikke tvivler om, at der kan reises mange flere Projecter fra Kunstnere med Hensyn til, hvorledes den kan benyttes; ligesom jeg ogsaa meget vel veed, at der foreligger Udtalelser fra Kunstnere, som sætte overordentlig høi Pris paa denne Bygning. Jeg skal dertil endnu kun føje, at, naar det gjælder om at stille Autoriteter, kan jeg ogsaa fremføre saadanne for, at det ikke er hensigtsmæssigt at bevare Bygningen; thi den Interesse, der knytter sig til den, er en dobbelt, en kunstnerisk og en historisk, og nu kan det ikke nægtes, at, om Ruinen ogsaa har en kunstnerisk Interesse, hvad jeg ikke skal benægte, saa er det en meget sørgelig historisk Interesse, der knytter sig til den. Jeg har imidlertid kun taget Ordet for bestemt at modsiges en Ytring af den meget ærede Taler, den

nemlig, at det ikke skal lønne sig at afhænde denne Ruin, at Materialerne, der ere i den, ikke skal lønne Nedbrydningsomkostningerne. Det er nu saa langt fra, at det forholder sig saaledes, at jeg fuldkommen sikkert erindrer, at, da de store Gas- og Vandværksanlæg begyndte her i Kjøbenhavn, gjorde de engelske Ingeniører, som forestode disse, et Bud paa Marmor Kirken, idet de tilbød 80,000 Rb. for de Materialer, der findes i Ruinen. Det er altsaa deraf klart, at de maae mere end rigelig kunne lønne Nedbrydningsomkostningerne. Jeg finder som sagt ikke, at denne Sag hører hjemme ved Finanslovens første Behandling; men, hvis den meget ærede Indenrigsminister et følgende Aar kommer med Forslag om Marmor Kirken's Afhændelse, skal det ikke møde nogen Modstand fra min Side.

Krieger: Der ligger dog altid i det Punkt, den ærede sidste Taler berørte, et Princip, det nemlig, om det vel paa nogen Maade kan gaae an, at Afgjørelsen af et saadant Spørgsmaal som det omtalte om Afhændelsen af Marmor Kirken skal ske ved en lille ubestemt Anthydning i et Bilag. Jeg er overbevist om, at dette ikke har været Meningen, og at den høitærede Indenrigsminister ikke i det Bøttum, der er begjært og givet i det andet Thing, vil have en Bemærkning til at afhænde Marmor Kirken's Ruin. Tager jeg feil deri; hvad jeg ikke tror, udtaler den ærede Indenrigsminister imod Formodning, at en saadan Bemærkning er begjært, saa vil jeg idetmindste nu være med at stemme imod den. Jeg tror nemlig, at denne Sag ikke er saaledes overvejet af Repræsentationen, at det paa nogen Maade er rigtigt at samtykke i en saadan Afhændelse. Jeg er foreløbig i det Væsentlige ganske uenig med den ærede sidste Taler i denne Sag (Bloug). Jeg veed, der blev gjort et Tilbud med Hensyn til et Kjøb af Marmor Kirken, men jeg tror — her tør jeg kun sige, jeg tror — at naar han nævnte 80,000 Rb., saa er det en stor Feiltagelse. Det tror jeg, mere tør jeg i Dieblisset ikke sige, da jeg ikke har haft Anledning til paany at eftersee Forhandlingerne derom; men i ethvert Tilfælde er jeg langt mere enig med den ærede Landsthingsmand (Rehmann);